

I VOSALTRES, QUI DIEU QUE SÓC JO?

Fa dos mil anys un home va formular aquesta pregunta a un grup d'amics (Evangeli de Sant Marc 8, 27). I la història no ha acabat encara de respondre-la. Qui preguntava, era simplement un aldeà que parlava a un grup de pescadors. Res feia sospitar que es tractés d'algú important. Vestia pobrament. Ell i els que l'envoltaven eren gent sense cultura, sense el que el món anomena "cultura". No posseïen títols ni suports. No tenien diners ni possibilitats d'adquirir-los. No comptaven amb armes ni amb cap poder. Eren tots ells joves, poc més que uns nois, i dos d'ells -un precisament el que feia la pregunta- moririen abans de dos anys amb les més violentes de les morts. Tots els altres acabarien, no gaire després, a la creu o sota l'espasa.

Eren, ja des del principi i ho serien sempre, odiats pels poderosos. Però tampoc els pobres acabaven d'entendre el que aquell home i els seus dotze amics predicaven. Era, efectivament, un incomprès. Els violents el trobaven feble i mans. Els encarregats de l'ordre el jutjaven, en canvi, violent i perillós. Els cultes el menyspreaven i el temien. Els poderosos es reïen de la seva bogeria. Els ministres oficials de la religió el veïen com un blasfem i un enemic del cel. Eren, certament, molts els que el seguien pels camins però a l'hora de la veritat tots, excepte tres o quatre amics, l'abandonarien. La tarda d'aquell divendres, quan la llosa d'un sepulcre prestat es va tancar sobre el seu cos, ningú hauria donat un cèntim per la seva memòria. Segurament només la seva mare el recordaria i el seu nom es perdria en la pols de l'oblit.

Però, vint segles després, la història segueix girant al voltant d'aquell home. Els historiadors -fins i tot els seus enemics- segueixen dient que tal fet o batalla va ocórrer tants o quants anys abans o després d'ell. Mitja humanitat, quan es pregunta per les seves creences, segueix utilitzant el seu nom per denominar-se. Dos mil anys després es segueix escrivint cada any, més de mil volums sobre la seva persona i doctrina. La meitat almenys de l'art que s'ha produït en els darrers segles ha servit per explicar la seva vida i la seva mort. I, cada any, desenes de milers d'homes i dones deixen tot -les seves famílies, els seus costums, potser fins a la seva pàtria- per seguir-lo enterament, com aquells dotze primers amics.

Qui era, qui va ser, qui és aquest home, el nom del qual travessa, com una espasa ardent, els camins del temps i de l'espai?

Perquè, a més, aquest Jesús exigia respostes absolutes. Un pot creure o no en Napoleó o en Carles V, però la seva vida segueix sent la mateixa. Però Jesús es presenta com "*el camí, la veritat i la vida*" i deia, sense embuts, que qui creu en ell i segueix vivint com abans no mereix ser deixeble seu.

Per això voldria plantejar a tots vostès una tremenda pregunta: Vostès creuen, creuen de debò en Crist? Saben a què es comprometen?

Deixin-me recordar-los que aquesta és una pregunta que tot home ha de fer-se alguna vegada a la vida. Imaginin que no sóc jo qui ho dic. Sinó que és Ell, Ell en persona, qui el mira a vostè als ulls i li pregunta: I tu, tu, qui dius que sóc Jo?

Mn. Martin Descalzo

INFORMACIONS

✓ **BAPTISMES**

- Durant el mes d'agost tingueren lloc els següents bateigs:
Oriol Rodríguez Lucas, 02.08.2014
Noa Cobo Parache, 16.08.2014 (Senet)
Júlia Gómez Cubillo, 30.08.2014

✓ **DEFUNCIONS**

- Durant el mes d'agost tingueren lloc les exèquies de:
Gabriela Ortega Martínez, 01.08.2014
Valentín González Cotorro, 06.08.2014
Antonio Fernández González, 15.08.2014
Ramón Peiró Rey "Marta", 19.08.2014
Amparo Saura Fillat, 02.09.2014

✓ **INTENCIONS DEL SANT PARE**

• **General:**

Setembre: Perquè els discapacitats mentals rebin l'amor i l'ajuda que necessiten per portar una vida digna.

Octubre: Perquè el Senyor doni la pau a les regions del món més afectades per la guerra i la violència.

• **Missional:**

Setembre: Perquè els cristians, inspirats en la Paraula de Déu, es comprometin al servei dels pobres i dels que pateixen.

Octubre: Perquè el Dia Mundial de les Missions desperti en cada cristià la passió i el zel per portar l'Evangeli a tothom.

✓ **INTENCIONS DE LA CONFERÈNCIA EPISCOPAL**

- Setembre: Pels que cerquen Déu sense saber-ho, i pels que viuen sense esperança, perquè la vida dels creients els ajudi a descobrir el rostre del Déu viu, revelat en Jesucrist.

- Octubre: Per l'Església a Espanya, perquè la sang dels màrtirs del segle XX sigui llavor de nous cristians disposats a donar testimoni de la fe en els nostres dies.

AGENDA PASTORAL SETEMBRE-OCTUBRE

DATA	ACTIVITAT	LLOC I HORA
02	Visita Pobles	Castelldans 12:00
06	Visita Pobles	Pinyana 12:00
13	Excursió integrants dels grups parroquials	Alquézar 8:00
15	Vacances de Mn. Casildo	Colòmbia
23 (octubre)	Retorn de Mn. Casildo	Barcelona 14:00
24 (octubre)	Reunió de pares de nens de comunió i confirmació	Baixos de l'Església Nova, 20:00 hores.
25 (octubre)	Inici de Catequesi curs 2014-15	Baixos de l'Església Nova.

Emergència a l'Iraq

ن, és la vint-i-cinquena lletra de l'alfabet àrab -nun, la nostra N- i és el gargot amb el qual els seguidors del califat del nou Estat Islàmic (IS, *Islamic State*) van marcar les façanes de les cases i llocs de culte dels cristians a l'Iraq. És la lletra que abreuja «*Nasrani*» (nazarè), amb la qual els islàmics han designat els cristians des del segle VII.

El 2003 hi havia milió i mig de cristians a l'Iraq, el 5% de la població. L'any passat no arribaven a 450.000. En ciutats com Mossul ja no n'hi ha. Els nostres germans en la fe estan patint una cruel persecució amb pràctiques (decapitacions, violacions, crucifixions...) que bé recorden altres èpoques que ja crèiem superades.

En paraules del missioner argentí situat a Bagdad, padre Luis Montes:

Jo no sóc digne de servir a aquest poble. Aquest poble està donant màrtirs. Gairebé totes les persones que conec a l'Iraq i en altres països de l'Orient Mitjà tenen algun assassinat a la seva família per odi a la fe. Altres han patit persecució o discriminació directa. Per a nosaltres és un honor poder servir a aquest poble. La quantitat de màrtirs que està donant Orient Mitjà al món és impressionant. Es coneix molt poc, es coneixeran d'aquí a molts anys i es parlarà d'ells com a les actes dels màrtirs dels primers anys del Cristianisme. Per això per a mi és un honor ser aquí i ho considero una gràcia especial de Déu. Em sorprèn molt la devoció tan gran que tenen a la Verge. La fe que tenen tot i la persecució és commovedora, així com la sensibilitat envers el proïsme. Déu sap què voldrà de nosaltres en el futur però a mi m'agradaria servir en aquesta zona tota la meua vida.

Ajuda a l'Església Necessitada a través del seu web, www.ain-es.org, ha posat en marxa una campanya amb l'objectiu de recaptar fons per a aquests germans nostres. Se'ns demana que contribuïm en la mesura de les nostres possibilitats però... que menys que no dedicar-los les nostres oracions.

XXXVI ROMERIA DE LA RIBAGORÇA

La Puebla de Castro ha estat la localitat acollidora de la 36ena Romeria de les Maredeús de la Ribagorça, també organitzada per les poblacions de Secastilla i Ubierno, del grup parroquial que té encomanat Mn. José Mairal. Està situada al sud de la Ribagorça, en un altiplà al marge dret del riu Éssera, afluent del Cinca, i molt propera a l'embassament de Barasona. Les seves Maredeús presidien la Romeria, juntament amb la del santuari de Torreciudad, i altres trenta imatges d'advocacions marianes de la comarca i d'altres indrets. Entre elles hi figuraven, pertanyent al nostre Bisbat, la Verge de

la Mola, La Mare de Déu de Riupedrós, la Verge Blanca (patrona de Lleida), la Mare de Déu de Butsènit (de l'Horta de Lleida), i la Mare de Déu de Loreto (de Llardecans). L'aplec ha reunit a més de 1.000 fidels.

El punt de trobada ha estat l'església gòtica de Santa Bàrbara i el carrer Major, ubicats al nucli antic d'aquesta bonica població medieval fundada per Jaume I el Conqueridor, on feien estada les Maredeús participants a la Romeria. Poc més

tard de les 11h s'ha iniciat la processó des de l'església fins al camp de futbol, a la part baixa del poble, habilitat per a la celebració eucarística presidida per Mons. Alfonso Millán, bisbe de Barbastro-Monzón i concelebrada per nombrosos sacerdots i amb la participació d'una munió de fidels que hi havíem acudit.

El lema d'enguany "**Estrellas en el camino**" en al·lusió a Maria, estrella de l'evangelització (*Evangelii gaudium*, Papa Francesc) i a les quatre advocacions marianes amfitriones que presidien l'altar. El bisbe ha ressaltat la diada de goig que suposa la trobada amb Maria, Mare de l'evangelització, i ens ha animat a ser, com ella, evangelitzadors amb fe i esperança. Ha tingut paraules de record per als cristians massacrats a Aleppo (Síria) i a l'Irak, molts dels quals es preparen conscientment per al martiri, tal com van fer els 56 claretians de Barbastro, el testimoni dels quals queda recollit a la pel·lícula "Un Dios prohibido". Al final de l'Eucaristia hi ha hagut un testimoni molt emotiu d'un amic de joventut del bisbe en el temps que estava de rector a Zaragoza.

El dinar en diferents espais habilitats i el concert interpretat per uns músics de Graus virtuoses de diferents instruments de corda i flauta, alguns d'ells tradicionals, van completar la diada de devoció i de convivència amistosa que any rere any ens convoca sota l'esguard amorós de la Mare del cel. Una jornada magnífica. L'admirable organització, amb una gran implicació del jovent, l'acolliment atent a totes les necessitats i amb el regal sorpresa tan pràctic del barret i el ventall, els esplèndids paratges, les instal·lacions, el res de la Salve al santuari de Torreciudad, el bon temps fora de tota previsió...

L'any vinent ens veurem a **Campo**, la població que tindrà cura de la 37ena Romeria de la Ribagorça.